

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0365/02
van Pere Esteve (ELDR)
aan de Commissie

Betreft: Schending van de mensenrechten in vluchtelingenkampen

Met uitzondering van het voorbije Belgische voorzitterschap is het gebied van de Grote Meren de afgelopen jaren in de vergeethoek van het buitenlands beleid van de Europese Unie terechtgekomen. Hier verkeren de vluchtelingen van het conflict in Boeroendi in een verontrustende situatie, vooral sedert de laatste verklaringen van de Tanzaniaanse regering ten gunste van de gedwongen repatriëring van Boeroendese vluchtelingen naar hun land.

Uit berichten van diverse internationale organisaties ter plaatse blijkt dat deze vluchtelingen worden onderworpen aan beperkingen van hun grondrechten en fundamentele vrijheden, zoals het recht op onderwijs (ontoereikend lager onderwijs, hetgeen vaak te wijten is aan het feit dat de Tanzaniaanse regering wil verhinderen dat het opleidingsniveau van de vluchtelingen dat van de eigen onderdanen overtreft), het recht op arbeid (de vluchtelingen wordt verboden het land te bewerken en landbouwproducten te verkrijgen, zelfs voor eigen gebruik), de vrijheid van meningsuiting (elke vorm van politiek debat is verboden), de vrijheid van vereniging (het recht op samenkomsten binnen de kampen wordt sterk beknot) en de vrijheid van beweging (via de zogenaamde "wet van vier kilometer" krachtens welke geen enkele vluchteling zich verder dan vier kilometer mag verwijderen van het kamp waar hij geregistreerd is).

Overeenkomstig het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen moeten vluchtelingen, voor wat betreft de aan hun toegekende rechten, op dezelfde wijze behandeld worden als de onderdanen van het land van opvang.

Kunnen de schendingen en beperkingen van de mensenrechten van vluchtelingen gerechtvaardigd worden om redenen van binnenlandse veiligheid en openbare orde? Wat denkt de Commissie hierover? Wordt binnen organen van de Commissie voor steun aan derde landen aan deze problematiek gewerkt?